

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som det fremgaar af Bilag II, udgjorde den faste Statsgæld pr. 31. Marts 1924 ca. 1188 Mill. Kr., deraf ca. 666 Mill. Kr. indenlandsk og ca. 522 Mill. Kr. udenlandsk Gæld. Hertil kommer endvidere det Beløb af 40 Mill. Kr., som paa særlig Konto er optaget i Nationalbanken til Anvendelse ved Tegning af Præferenceaktier i Landmandsbanken. Rentebyrden af disse Gældsforpligtelser andrager i indeværende Finansaar ca. 63 Mill. Kr. (foruden Forrentning af ovennævnte 40 Mill. Kr.), og Afdragene paa Gælden, der for indeværende Finansaar er beregnet til ca. 11 Mill. Kr., vil i de følgende Aar stige meget stærkt, idet en Række indenlandske Obligationslaan efterhaanden forfalder med hele Laanebeløbet paa en Gang, jfr. Bilag II, ligesom Afdragene paa det amerikanske Laan af 1920 begynder i Finansaaret 1926—27.

Nærværende Forslag til en ekstraordinær Formueafgift en Gang for alle frem sættes af Hensyn til den Betydning, det vil have for Statshusholdningens fremtidige Økonomi, at Gældsbyrden og dermed Rente- og Afdragsbeløbene nedbringes.

Nedbringelsen af Statsgælden vil være et betydningsfuldt Led i Bestræbelserne for en Forbedring af den danske Kronens Værdi, idet Inflationstendenserne derigennem hæmmes. Tillige vil den Indskrænkning i Forbruget, som vil blive en Følge af Afgiftsbetalingen, være af Betydning for Ophjælpsningen af den danske Valuta, saa meget mere som Forbruget maa antages i ikke ringe Omfang at bestaa af indførte Varer.

Udredelsen af Formueafgiften, der kun omfatter Formuer over 50 000 Kr., med Afgiftsfrihed for 50 000 Kr. af enhver Formue, er normalt fordelt paa 6 Aar, og i visse særlige Tilfælde paa en længere Aarrække. Hensigten med denne Fordeling er at muliggøre, at Afgiften kan udredes af Formueindtægten, saaledes at selve Kapitalformuen kan ventes at forblive urørt.

Med Hensyn til Afgiftspligten har man anset det for rettest at knytte den til de bestaaende Regler for Erlæggelse af Formueskat, saaledes som disse er fastsat ved den gældende Lov Nr. 149 af 10. April 1922, men dog saaledes, at Afgiftspligten alene omfatter fysiske Personer, ikke udenlandske Selskaber og Dødsboer, der be-

handles i Udlandet, uanset at ogsaa disse er undergivne en vis begrænset Formueskattepligt, der dog er uden væsentlig finansiel Betydning. Afgiften maa herefter paalignes alle fysiske Personer, der for Skatteaaret 1924—25 ansættes — eller burde ansættes — til Formueskat til Staten, og saaledes at Afgiften udredes paa Grundlag af Formueansættelsen for dette Skatteaar. Uanset den Adgang til afdragsmæssig Betaling, Forslaget indeholder, er Forholdet altsaa det, at Pligten til Udredelsen af den fulde Afgift foreligger for alle Personer, der er undergivne Pligt til ordinær Formueskat for Skatteaaret 1924—25, selv om denne sidste Skattepligt kun gælder et enkelt af dette Aars to Skattehalvaar — altsaa saavel dem, der kun er skattepligtige for første Skattehalvaar som ogsaa dem, der først bliver skattepligtige for andet Halvaar af Skatteaaret 1924—25. Endvidere er det uden Betydning for Afgiftspligten efter nærværende Forslag, at Pligten til at svare ordinær Formueskat bortfalder, eller at Formuen undergaar Ændringer inden Udløbet af den Aarrække, i hvilken Afgiften skal betales. Afgiftspligten og Afgiftens Størrelse er knyttet til Skatteansættelsen for Skatteaaret 1924—25 og paavirkes ikke af efterfølgende Forandringer. Derimod er der i Forslagets § 3, andet Stykke, hjemlet Finansministeren Adgang til i særlige Tilfælde undtagelsesvis at nedsætte eller eftergive Afgiften.

Angaaende Skalaens Indhold og det finansielle Udbytte, der kan paaregnes efter samme, henvises til Bilag I.

Hvad Afgiftens Betaling angaar, har man som ovenfor anført foreslaet Adgang til afdragsmæssig Betaling i Løbet af 6 Aar med $\frac{1}{6}$ aarlig uden Mellemrente. Endvidere har man i Overensstemmelse med den i Arveafgiftsloven af 10. April 1922 § 11 hjemlede Regel givet Adgang til at udstrække Betalingen af hele Afgiften eller en Del af samme over en endnu længere Aarrække i alle Tilfælde, hvor den paagældende Formuemasse helt eller delvist er unddraget Besidderens fri Raadighed enten gennem fideikommissarisk Indskrænkning eller gennem formel Baandlæggelse paa anden Maade, en Regel der naturligvis ogsaa finder Anvendelse i Tilfælde, hvor Pligt til Afgift foreligger, uanset at den afgiftspligtige ikke kan betrag-